

233

UCHWAŁA Nr 214 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 października 1982 r.

w sprawie zasad powoływania komendantów gminnych straży pożarnych.

Na podstawie art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) i art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W gminie (mieście i gminie) może być powołany komendant gminny straży pożarnych, zwany dalej „komendantem gminnym”.

2. Komendanta gminnego powołuje i odwołuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w porozumieniu z właściwym miejscowo komendantem wojewódzkim straży pożarnych.

3. Komendanta gminnego powołuje się za jego zgodą spośród członków ochotniczych straży pożarnych lub funkcjonariuszy pożarnictwa, mających doświadczenie w pracy związanej z ochroną przeciwpożarową, a także umiejętności organizacyjne.

§ 2. 1. Komendant gminny pełni swoje obowiązki społecznie. Zadaniem komendanta gminnego jest wykonywanie czynności operacyjno-technicznych ochrony przeciwpożarowej na terenie gminy (miasta i gminy), w tym zwłaszcza koordynacji i kontroli działalności ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych.

2. Szczegółowy zakres działania komendanta gminnego określają odrębne przepisy.

§ 3. 1. Komendant gminny może otrzymać ryczałt-pięniężny tytułem zwrotu kosztów ponoszonych w związku z wykonywanymi czynnościami operacyjno-technicznymi:

- 1) w gminie, na której terenie działa 10 lub mniej jednostek ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych — w wysokości 900 zł miesięcznie,
- 2) w gminie, na której terenie działa więcej niż 10 jednostek ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych, lub w mieście i gminie — w wysokości 1.100 zł miesięcznie.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, przyznaje terenowy organ administracji państwowej stopnia podsta-

wowego na wniosek właściwego miejscowo komendanta rejonowego straży pożarnych.

3. W razie wyjazdu poza obszar gminy (miasta i gminy) w związku z zadaniami wynikającymi z pełnionej funkcji, komendantowi gminnemu przysługują należności określone dla pracowników państwowych jednostek organizacyjnych z tytułu podróży służbowych odbywanych na obszarze kraju na podstawie poleceń wyjazdów służbowych zakładów pracy.

4. Koszty i należności, o których mowa w ust. 1 i 3, są pokrywane z budżetu gminnej rady narodowej (rady narodowej miasta i gminy) z kwot przeznaczonych na ochronę przeciwpożarową.

§ 4. 1. W toku wykonywania swoich zadań komendant gminny posługuje się legitymacją wystawioną przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, według wzoru ustalonego przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Komendant gminny, wykonując swoje zadania, korzysta w razie potrzeby z pomieszczenia biurowego przydzielonego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 5. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do pokrycia z rezerwy budżetu centralnego skutków finansowych wprowadzenia w życie przepisów uchwały w jednostkach budżetowych ochrony przeciwpożarowej w 1982 r. — w wysokości 2.700 tys. zł.

2. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do dokonania podziału kwoty, o której mowa w ust. 1.

§ 6. Traci moc uchwała nr 227 Rady Ministrów z dnia 25 września 1974 r. w sprawie powoływania gminnych komendantów straży pożarnych (Monitor Polski Nr 34, poz. 200).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 października 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

234

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 października 1982 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bagno Bocianowskie” obszar lasu i bagien o łącznej powierzchni 68,98 ha w Leśnictwie Stara Wieś War-

szawskiego Zespołu Leśnego, położony w gminie Celestynów województwa stołecznego warszawskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977—1987 jako oddziały lasu 314 b, f, k, 315, 316 c, d, f1, f2, g1, h, i, 317 a2, 321 a, b, 323 a, c, d, h, 332 a—g. Celem ochrony jest zachowanie licznych zbiorowisk,

głównie leśnych, występujących na terenach zajętych przez wydmy i torfowiska oraz drzew pomnikowych i stanowisk roślin chronionych.

§ 2. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Olszyna Łyczynska” obszar lasu o powierzchni 25,38 ha, położony w gminie Konstancin-Jeziorna województwa stołecznego warszawskiego, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Rolniczy Zakład Doświadczalny Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego — Akademii Rolniczej w Warszawie, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1969—1979 jako oddział lasu 4 a, b, c, e, f, g, h, i, j. Celem ochrony jest zachowanie pozostałości lasów łęgowych w dolinie Wisły, o cechach zbliżonych do zespołów naturalnych.

§ 3. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czapliniec Werski” obszar lasu o powierzchni 14,59 ha w Leśnictwie Kostkowo Nadleśnictwa Lidzbark Welski, położony w gminie Rybno województwa ciechanowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddział lasu 76 c, d. Celem ochrony jest zachowanie miejsca gnieźdzenia się czapli siwej.

§ 4. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Torfowisko Orłowskie” obszar lasów i torfowisk o łącznej powierzchni 671,78 ha w leśnictwie Orzechów Nadleśnictwa Parczew, położony w gminie Urszulín województwa chełmskiego i w gminie Ludwin województwa lubelskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 319—325, 330—345, 350—354. Celem ochrony jest zachowanie torfowisk: przejściowego, niskiego i wysokiego typu kontynentalnego z naturalnymi zespołami roślinności wodno-torfowiskowej, zbiorowisk o charakterze tundry oraz stanowisk bardzo rzadkich w Polsce gatunków roślin.

§ 5. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Buki Zdroiskie” obszar lasu o powierzchni 75,57 ha w Leśnictwach: Welmin, Górki i Janczewo Nadleśnictwa Kłodawa, położony w gminach: Strzelce Krajeńskie, Santok i Zwierzyn województwa gorzowskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1979—1988 jako oddziały lasu 582 g, 583 d, f, 584 f, 585 a, 599 a, c, d, g, h, k, 613 a, i, l, m, 637 f, 638 f, g, 639 a, c, 658 i, 659 d, i, 660 a, d, 675 c, 676 a1, a2, f. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu naturalnego lasu mieszanego o charakterze buczyny pomorskiej, występującej na granicy zasięgu, na zboczach malowniczego wąwozu wzdłuż rzeki Santoczna.

§ 6. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Košno” obszar jeziora oraz przyległych do niego lasów o łącznej powierzchni 1232,85 ha, położony w gminach Purda i Pasym województwa olsztyńskiego. Celem ochrony jest zachowanie swoistych cech krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar jeziora Košno wraz z przyległym terenem służącym celom gospodarki rybackiej o łącznej powierzchni 575,45 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie, Zakład Rybacki Szczytno,
- 2) obszar lasu o powierzchni 657,40 ha w Nadleśnictwie Nowe Ramuki, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddziały lasu 264 w, x, y, 265 c, 266 f—p, 267, 303 f—j, 304—

—306, 339, 340, 369, 370, 386, 392—395, 396 b—g, 397 d—g, 398 f—h, 408 a—n, 422, 427—435.

§ 7. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Las Warmiński” obszar lasu, fragmentu przelomowej doliny rzeki Łyny oraz czterech śródleśnych jezior o łącznej powierzchni 1798,18 ha położony w gminach Stawiguda i Purda województwa olsztyńskiego. Celem ochrony jest zachowanie charakterystycznych dla Warmii zespołów leśnych ze stanowiskami wielu gatunków roślin chronionych.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu oraz odcinka rzeki Łyny, o łącznej powierzchni 1650,96 ha w Nadleśnictwie Nowe Ramuki, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddziały lasu 90, 103, 104, 117 a—d, i, n, o, 118, 119, 177, 214—218, 252 f, h, k, m, 253—256, 293 a—p, z, 294—298, 329—333, 358—364, 461, 462, 463 a—f, 478—481, 492—496, 497 a—h, 506, 507, 514, 639, 640, 656, 657, 672, 673, 688, 689, 705—708, 729, 730, 750,
- 2) obszar jezior: Ustrych, Jelguń, Galik i Oczo o łącznej powierzchni 147,22 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Olsztynie, Zakład Rybacki Swaderki.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Uroczysko Bażantarnia” obszar lasu o powierzchni 44,52 ha w Leśnictwie Zwierzyniec Nadleśnictwa Skierniewice, położony w gminie Skierniewice województwa skierniewickiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 260 a, b, f—w, 261 a—o. Celem ochrony jest zachowanie fragmentów: grądu, dąbrowy świetlistej, olsu i łągu jesionowo-olszowego oraz licznych drzew pomnikowych, między innymi buków na granicy zasięgu.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Grądy Osuchowskie” obszar lasu o powierzchni 96,39 ha w Leśnictwie Osuchów Nadleśnictwa Grójec, położony w gminie Osuchów województwa skierniewickiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1967—1977 jako oddziały lasu 364 f, h, 365 h, 372 a, b, c, c1, d—j, 373 a—g, 374 a, f, g, h, i, 375 a, 377 a, a1, b, c, d, f, i, j. Celem ochrony jest zachowanie zróżnicowanych zbiorowisk grądowych oraz boru bagiennego o charakterze reliktywnym.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bagna Izbickie” obszar lasu, torfowisk i nieużytków o łącznej powierzchni 281,18 ha w Leśnictwie Izbica Nadleśnictwa Ustka, położony w gminie Głowczyce województwa śląskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 15—26. Celem ochrony jest zachowanie reliktywnych torfowisk wrzoścowych typu atlantyckiego, charakterystycznych dla Krainy Pobrzeża Bałtyckiego.

§ 11. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Torfowisko Poblóckie” obszar lasu, torfowisk i nieużytków o łącznej powierzchni 112,31 ha w Leśnictwie Izbica Nadleśnictwa Ustka, położony w gminie Głowczyce województwa śląskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 142—145. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska typu atlantyckiego ze stanowiskiem woskownicy europejskiej oraz zbiorowisk bagiennych, leśnych i zaroślowych.

§ 12. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Bukowa Góra nad Pysznem” obszar lasu o powierzchni 6,18 ha w Leśnictwie Sierzno Nadleśnictwa Osusznica, położony w gminie Bytów województwa słupskiego, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1971—1981 jako oddział lasu 120 t, x, y. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu drzewostanu bukowego z licznymi pomnikowymi bukami.

§ 13. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Jezioro Modła” obszar jeziora i nieużytków o łącznej powierzchni 194,80 ha położony w gminie Ustka województwa słupskiego. Celem ochrony jest zachowanie miejsca lęgowego wielu gatunków ptaków wodnych oraz zespołów roślinności wodnej i szuwarowej, charakterystycznych dla zarastających jezior przyziemskich.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar jeziora o powierzchni 187,80 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rybackie w Słupsku, Zakład Rybacki Siemianice,
- 2) obszar nieużytków o powierzchni 7,00 ha, stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Rolne w Syczewicach, Zakład Rolny w Duninowie.

§ 14. 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Struga Żytkiejmska” obszar lasu, łąk, wód i nieużytków o łącznej powierzchni 467,07 ha położony w gminie Dubeninki województwa suwałskiego. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu Puszczy Rominckiej ze stanowiskami rzadkich gatunków fauny i flory.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) obszar lasu o powierzchni 375,80 ha w Leśnictwie Gołdap Nadleśnictwa Gołdap, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1970—1980 jako oddziały lasu 1, 2, 7—13, 60 d—h, j, k, l, n, r, 61, 62 a—c, 63 a—f, 121, 180,
- 2) obszar łąk i nieużytków o łącznej powierzchni 91,27 ha stanowiący własność Państwa, zarządzany przez Zjednoczenie Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej w Suwałkach, określony w ewidencji gruntów Państwowego Gospodarstwa Rolnego Dubeninki jako działki nr 394, 396, 397, 399—401, 403, 405, 406.

§ 15. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Gliniska” obszar pastwiska o powierzchni 34,00 ha, położony w gminie Uchanie województwa zamojskiego, określony w ewidencji gruntów wsi Gliniska jako działki nr 1, 318, 388, 435, 435/1, stanowiący własność Wspólnoty Wiejskiej w Gliniskach. Celem ochrony jest zachowanie stanowiska susła perelkowanego.

§ 16. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zmieniania stosunków wodnych naruszających w sposób istotny warunki ekologiczne oraz w rezerwach określonych w § 6 i 7 zmieniania linii brzowej jezior,
- 3) zbierania ziół leczniczych i innych roślin oraz zbierania owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 4) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich; w rezerwacie określonym w § 1, w oddziale lasu 315 d, dozwolone jest rolnicze użytkowanie łąki; w rezerwacie określonym w § 15 dozwolony jest wypas bydła, koni i owiec,
- 5) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- 6) zanieczyszczania wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 7) stosowania wszelkich środków chemicznych,
- 8) niszczenia drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; w rezerwach określonych w § 6 i 7 zakaz nie dotyczy uprawiania łowiectwa (bez prawa budowy ambon); w rezerwacie określonym w § 14 dozwolone jest dokonywanie odstrzałów jeleni, łosi i dzików, po porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody; w rezerwach określonych w § 6, 7 i 13 dozwolone jest prowadzenie gospodarki rybackiej przez Państwowe Gospodarstwa Rybackie,
- 10) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 11) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 12) kąpieli i uprawiania sportów wodnych w rezerwacie określonym w § 13 oraz używania w celach turystyczno-sportowych sprzętu pływającego z silnikami spalinowymi w rezerwacie określonym w § 6,
- 13) zalesiania i rolniczego użytkowania gleby w rezerwacie określonym w § 15,
- 14) przebywania poza miejscami wyznaczonymi.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1982 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: W. Kozłowski